

Betelul nostru modern

11 noiembrie 2004

Gili Cârstea

Este uimitor cum se potrivește istoria tulburătoare a lui Israel cu prezentul Bisericii Laodicea și infatuările ei moderne. Dacă tot susținem că Pavel are dreptate când spune că trecutul poporului ales a fost înregistrat „pentru învățătura noastră,” ar fi oare nepotrivit să ne vedem în ipostazele stranii pe care cerul le-a immortalizat în istoria sacră? Osea capitoul 10 parcă este o relatare a vremii noastre. Trebuie doar să avem percepția necesară și dispoziția de a recunoaște că Martorul Credincios a spus adevărul. Iar Spiritul Profeteției confirmă cu destulă acuratețe avertizările lui Osea:

„De-a lungul secolelor care au urmat vremii lui Ilie, raportul vieții lui a oferit inspirație și curaj celor chemați să ia poziție în mijlocul apostaziei. Iar pentru noi, cei „peste care au venit sfârșiturile veacurilor” (1 Cor 10:11), are o semnificație specială. Istoria se repetă. Lumea are astăzi Ahabii și Izabelele ei. Timpul prezent este unul al idolatriei, la fel cum era cel din vremea lui Ilie. Se poate să nu existe un altar vizibil; se poate să nu existe un chip vizibil; totuși, mii aleargă după zeii acestei lumi – bogăție, faimă, plăcere și poveștile care fac pe oameni să urmeze inclinațiile inimii nerenăscute. Mulțimile au o concepție greșită despre Dumnezeu și atributele Sale, și slujesc un dumnezeu fals la fel ca închinătorii lui Baal” (Profeti și regi, pag. 177).

Ce spune Osea se potrivește destul de bine cu situația noastră prezentă:

„Israel era o vie mănoasă, care făcea multe roade. Cu cât roadele sale erau mai multe, cu atât mai multe altare a zidit; cu cât îi propășea țara, cu atât înfrumuseța stâlpii idolești.

Ei rostesc vorbe deșarte, jurăminte mincinoase, când încheie un legământ: de aceea, pedeapsa va încolți ca o buruiană otrăvitoare din brazdele câmpiei!

Locuitorii Samariei, se vor uimi de vițeele din Bet-Aven; poporul va jeli pe idol, și preoții lui vor tremura pentru el, pentru slava lui, care va pieri din mijlocul lor.

Da, el însuși va fi dus în Asiria, ca dar împăratului Iareb. Rușinea va cuprinde pe Efraim, și lui Israel îi va fi rușine de planurile sale.

S-a dus Samaria și împăratul ei, ca o țâșligă pe fața apelor.

Îi voi pedepsi când voi vrea, și se vor strânge popoare împotriva lor, când îi voi pedepsi pentru îndoita lor nelegiuire!

Efraim este o mânăzată învățată la jug, căreia îi place să treiere grâul, și i-am cruțat gâtul său cel frumos; dar acum voi înjuga pe Efraim, Iuda va ara și Iacov îi va grăpa.

Semănați potrivit cu neprihănirea și veți secera potrivit cu îndurarea. Deșteleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să plouă mântuire.

Ați arat răul, ați secerat nelegiuirea, și ați mâncat rodul minciunii. Căci te-ai încrezut în carele tale de luptă, în numărul oamenilor tăi viteji.

De aceea se va stârni o zarvă împotriva poporului tău, și toate cetățile tale vor fi nimicite, cum a nimicit în luptă Șalman-Bet-Arbel, când mama a fost zdrobită împreună cu copiii ei.

Iată ce vă va aduce Betel, din pricina răutății voastre peste măsură de mare. În revărsatul zorilor, se va isprăvi cu împăratul lui Israel!” (Osea 10).

Avem și noi vițeii noștri moderni, pe care nu-i recunoaștem așa cum nici Israelul acelor vremi nu-i recunoștea. Suntem și noi chemați, și încă de mult timp, să semănăm „potrivit cu neprihănirea,” că este vremea să căutăm pe Domnul, care nu mai este în mijlocul nostru. Alternativa cu care ne jucăm este „o zarvă împotriva poporului tău,” cu pierderi de neimaginat acum, când ni se pare o mare ispravă să ne încredem în carele noastre de luptă și în oamenii noștri viteji.

***